

ב"ה, גליון צה אב תשמ"ה

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר מאור עינים פרשת דברים

ובשאר המדות שזהו נקרא תורה לשמה אז עושה התיקון מה שאין כן מי שאינו עושה בדרך הנ"ל רק שהדבורים שלו אינו רק מן השפה ולחוץ שנשאר רק בבחי' דבור מקום דינין וכל שכן כשמכוין לאיזה פניה ח"ו או שבא לו גדלות מאותו הלימוד שאדרבה על ידי אותו הלימוד מתעוררין עליו ומתגברין הדינין והצרות עליו מאחר שאין בו אז תיקון המדות כולן לטוב כנ"ל וע"כ נאמר (הושע י"ד, י') כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בם למעלה למתק הדינין וכל המרירות שבאו עליהן ופושעים שפושעים והולכין אפילו בעת לימודם יכשלו בם שעל ידי זה יתגדל המכשול כנ"ל ולא די שלא יועיל ויתקן אלא שיזיק ויחזיק מרירות הדינין לבוא עליו

אלה הדברים אשר דבר משה וגו'. ואיתא במדרש דברים הוא מלשון דבורה מה דבורה זו דובשה לבעלה ועוקצה לאחרים אף דברי תורה וכו' לבאר זה הוא ע"פ מ"ש אני בינה לי גבורה שפירושו הוא ע"פ דרכינו לפי מה שנודע שאין הדינין נמתקין אלא בשרשן שכל הדינין הבאים על האדם הוא מצד מעשיו ועונותיו שגרמו לו אלו הדינין והיסורין הבאים עליו והתיקון הוא שצריך למתקן בחסדים והואיל ואינם נמתקין אלא בשרשם צריך להגביהם עד עולם הבינה שמשם שורש יציאתן כנודע שבינה מינה דינים מתערין אף להבין איך

יביאן עד עולם הבינה ואופן המתקתן הוא ע"פ התורה שנקרא בינה כמ"ש (משלי ח', י"ד) אני בינה לי גבורה וגו' פי' לי גבורה שכל הגבורות והדינין אי אפשר למתקן כי אם להביאן להתורה שנקרא בינה ונמתקין בשרשן:

ולהבינך שורש ואיכות הדבר בפרטיות יותר הוא דנודע כי כשהאדם לומד התורה ומדבר הדבורים קודם שמתחיל להבין הדבורים מה שבמדבר אינו אז כי אם בבחי' מדריגה תחתונה עולם הדבור בלי הבנה וכמתחיל להבין מה שמדבר אזי מקשר עולם הדבור וכל מדריגה שלמטה מעולם הבינה לעולם הבינה מאחר שנתעורר במוחו הבינה שנלקחה מעולם הבינה כנודע ששורש כל המדות המוטבעין בכח האדם הוא ממדת העליונות הנעלמים ובהתעוררות בקרבו איזה מדה פועל ועושה רושם בהשורש שנלקחה משם זאת המדה הן לטוב הן להיפך ח"ו וע"כ כשמתחיל לדבר הדבורים בדחילו ורחימו שהן אהבה ויראה ובהתקשרות ובכל המדות ואחר כך מתחיל להבין הדבורים מגביה כל המדות שקדמו בעת דברו הדבורים מלמטה לעולם הבינה ואז ממילא כל הדינין שבאו עליו עבור שפגם באיזה מדה מהמדות עולין גם כן מאחר שבא אל הבינה עם כל המדות בטוב נתקן הרע שקלקל כבר באותן המדות מאחר שהביאן לשרשן ובאמת נעשה כן אם הוא לומד בדרך הנ"ל שמדבר הדבורים באהבה וביראה ובהתקשרות ומנצח את הרע שבו ובשאר המדות שזהו נקרא תורה לשמה אז עושה התיקון מה שאין כן מי שאינו עושה בדרך הנ"ל רק שהדבורים שלו אינו רק מן השפה ולחוץ שנשאר רק בבחי' דבור מקום דינין וכל שכן כשמכוין לאיזה פניה ח"ו או שבא לו גדלות מאותו הלימוד שאדרבה על ידי אותו הלימוד מתעוררין עליו ומתגברין הדינין והצרות עליו מאחר שאין בו אז תיקון המדות כולן לטוב כנ"ל וע"כ נאמר (הושע י"ד, י') כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בם למעלה למתקן הדינין וכל המרירות שבאו עליהן ופושעים שפושעים והולכין אפילו בעת לימודם יכשלו בם שעל ידי זה יתגדל המכשול כנ"ל ולא די שלא יועיל ויתקן אלא שיזיק ויחזיק מרירות הדינין לבוא עליו:

ועל דרך זה אמרו רז"ל זכה נעשה לו סם חיים לא זכה נעשה לו סם מיתה כי אם אינו מנצח כל רוע מדותיו להביאן ולשעבדן להתורה נעשה לו סם המות ח"ו כי באמת מה שבעת עסקו בתורה באין לו מחשבות ופניות חיצוניות וגדלות הוא ממש הדינין שלו שבאין ואינם מניחים אותו להתקשר את עצמו למעלה עם התורה או שבאין לתקן אז בלימודו ולשעבדן להתורה ואם עיניו בראשו להיות מבין זאת שבאו אליו לכוונה הנ"ל אזי בודאי יתגבר את עצמו לאחוז בכל המדות לטוב ולתקן אך השוטים שאין להם דעת ואמונה זאת אזי אוחז את עצמו בהן ומקלקל עוד יותר לעצמו ופוגם כביכול למעלה יותר על ידי לימודו מפני שעל ידי זה בא לגדלות שהוא סיבה לריחוק חלק אלהי שבתוך האדם כמ"ש אין אני והוא יכולין לדור ועל ידי שמסתלק האלקות ממנו נשאר בלא שמירה ועל כי אין אלהיו בקרבו מצאוהו הרעות האלה ח"ו וכל זה עבור שנשאר רק למטה בבחי' דבור מקום דינין ולא הביא את עצמו עם כל המדות לעולם הבינה עבור שבעת לימודו יש לו רוע מדות התפארות רעה וכיוצא בה ואיך יוכל לעלות:

ועפ"ז ביארנו אמרם ז"ל אמר ר"י אמר רב לעולם ילמוד אדם אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה והקשו בתוספות ורש"י ז"ל מהא דפרק מקום שנהגו ששם אמרו מוטב שתתהפך שלייתו כו' ולדברינו אפשר לומר שכוונת ר"י אמר רב לא להתיר לימוד שלא לשמה ח"ו כמו השוטים שכל ימיהם נשארים כך ולעולם אינם באים למדריגת לשמה ואיך אמר שמתוך וכו' אך כוונתו הוא ליתן עצה ההוגנת למי שירצה לדבק את עצמו על ידי הלימוד למעלה ובעת לימודו או עשייתו שום מצוה באין לו מחשבות ופניות חיצוניות ומבטלין אותו מרצונו שלא יאמר אחדל לגמרי מלימודי בעת ההיא ולכשאפנה אשנה כשאהיה פנוי מפניות חיצוניות כי שמא לא תפנה אך עצה ההוגנת לו שמתוך הפנימיות של בחי' שלא לשמה הבא לו אז שמחשבתו מזה עצמו יבוא לשמה על ידי שיאמין ויאמר הלא הפניות והמחשבות הרעות ההם הן עצמם הדינים שאני צריך למתקן ולשעבדם להתורה שהוא בינה והן הנה כוונת בואם כדי שאתקן

אותם ואכללם להיותן כלולין בהתורה וכהיום איך אגרר את עצמו
ואתמשך אחריהן להוסיף עלי התגברות הדינים ועבור זה מתחזק
עת עצמו יותר ויותר ומתחיל לדבר הדבורים בדחילו ורחימו
ובהתפארות טובה לעשות נחת רוח להבורא יתברך כמ"ש בזהר
שהדבור מפאר את עצמו חזי במאי ברא אתיני' לגבך כשהוא בתיקון
המדות ונמצא שעבור התפארות רעה שהיה לו מקודם עד שהוצרך
על ידי זה להתחזקות גדולה בא התפארות הטוב והאמיתי בחי'
ישראל אשר בך אתפאר (ישעיה מ"ט, ג') שהבורא ב"ה מפאר את
עצמו בפני צבא עליונים ונמצא שאין לך תיקון גדול מזה שעל ידי בחי'
שלא לשמה בא לשמה שנעשה על ידי זה תיקון המדות ונכללו בבינה
ונמתקו והרע נופל למטה ונפרד מהמדות שקלקל מאז:

וזהו לעולם יעסוק אדם וכו' אותו שהוא אדם שלם שיש לו דעת הנ"ל
אפילו שלא לשמה פירוש אפילו באין לו מחשבות ופניות חיצוניות
מבחי' שלא לשמה שמתוך שלא לשמה וכו' פי' שמתוך הוא לשון
פנימיות שמאותו פנימיות של בחי' שלא לשמה שבאין בתוך
הדבורים והלימוד בא לשמה פי' אדרבה על ידי זה עצמו יבוא לבחי'
לשמה על ידי שיתחזק אז יותר ויבין לאשורו שכונת ביאת זאת הבחי'
של שלא לשמה הוא להיות נמתק כי הן ממש דינים שלו ולפי הנ"ל
אתי שפיר אומרו לעולם יעסוק וכו' שבאמת צריך לעשות כן לעולם
שזהו עיקר עמוד העבודה השלימה הן בתורה הן בתפלה הן בכל
המצות וכמבואר אצלנו במקום אחר גם כן מענין מחשבות הבאין לו
בעת תפלתו והבן. וזה היה עבודת אברהם אבינו ע"ה כמ"ש
(בראשית י"ב, ה') הנפש אשר עשו בחרן ותרגם אונקלוס דשעבידו
לאורייתא כי בכל הדינין שבאו עליו מבחי' תר"ן התחזק את עצמו עם
כל המדות שלמטה מהבינה ושיעבדן והגביהן להתורה שנק' בינה
ונמתק כל הרע של קלקול המדות בין שקלקל בעצמו או על ידי בני
דורו השייכין לשורש נשמתו ואז כל אותן האחוזים ברע של איזה
מדה מהמדות והפילו איזה מדה למטה על ידי שהגביה אברהם
אבינו ע"ה את המדות למעלה והמתיקן נמתקו גם אותן שהיו אחוזים
ומושרשים בהמדה לרע נמתקו גם כן להיות עולים לחסות בצל כנפי

השכינה ונתגיירו וכן בכל דור הענין כך הוא בכל הצדיקים עם בני דורם וכל זה על ידי שמשעבדים אותו להתורה שנקרא בינה ועל ידי המתקה שנמתקים כל הדינים ומתבררים ומתלבנים כלה מדות נופל הרע למטה ונעשה ביטול הקליפות ושלות אומות העולם האחוזים בקליפות ההם מתבטל כי באמת אם היו עושים כן ישראל בכללות כבר היה ביטול הגלות המר הזה והארוך שהוא על ידי דינים הכללים ולא היה מקום אחיזה לשלות העמים להיות מושלים עלינו אם היו ישראל משעבדים כל הדינים להתורה היה ביטול הקליפות לגמרי באין אחיזה במדות הקדושה והיינו זוכים כבר לביאת המשיח וכמ"ש (זכריה י"ג, ב') ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ שהוא ביטול הקליפות ועל ידי זה אהפוך אל העמים שפה ברורה לעבדו שכם אחד שעל ידי המיתוק יהיו נמתקין ומשעבדים להתורה כמו באברהם שנעשו גרים ונתקרבו להקדושה עבור ביטול הקליפות והיו כל האומות נכנעים תחת יד ישראל אך בעונותינו הרבים עבור שאין עובדים כן בשכל זה בחלליות כים אם מעט מזעיר שם וזעיר שם בני עלייה המה מעטים ואדרבה שרוב מעשה העולם מקולקלין שרוב עסק תורתם הוא במדות רעות ופניות וגדלות כנודע בעו"ה שעל ידי זה אדרבה לא די שאינן מתקנין את רוע המדות שמשעבר אלא שמוסיפים והולכין בכל דור ודור וממשיכים על עצמן את הדינין ח"ו ונותנים כח לקליפות שעבור זה מתחזק ומתגדל שלות העמים ומתמעט כבודם של ישראל ונמשך הגלות המר עבור הדינין החדשים וגם ישנים עד שירחם ה' על עמו וישקף ויראה לרחם על עמו ויעשה למען שמו הגדול:

וזהו כוונת המדרש אלה הדברים כדבורה זו שדבשה לבעלה ועוקצה לאחרים אף דברי תורה כן שדבש הוא מתיקות שהוא כינוי אל המתקות הדינין על ידי דברי התורה שאז על ידי המתקה נעשה מתיקות לבעלה ממרירות הדינים בפרט וממרירות הגלות בכלל אם היו עושין כולם כן ואז היה עוקצה לאחרים שהן האומות שעל ידי זה יתבטל שלותן וגדלותן שהיו נכנעים תחת הקדושה עבור ביטול

הקליפות והחיצוניות מקום אחיזתן והיינו זוכין לביאת המשיח
במהרה בימינו אמן סלה:

ואפשר שזהו כוונת הנביא ע"ה באמרו הנה ימים רבים לישראל ללא
תורה ולא לאלהי אמת ע"פ המבואר למעלה כי מה שימים רבים
לישראל באורך הגלות שנמשך מאוד מרירותו ואין מרחם עליהם הוא
על ידי שאין משעבדין את הדינים להתורה כאמור בתיקון כל המדות
וזהו ללא תורה פי' לסיבות לא תורה שאין מביאין להמתיק את הדינים
להבינה על ידי התורה ועל ידי זה נמשך הגלות המר וצועקין תמיד
להשם יתברך ואין בענין אף שכבר הבטיחנו כמה וכמה פעמים
לרחם עלינו בקול צעקתינו וכביכול אינו מאמת דבריו לקיים הבטחתו
לגאלינו אף הוא מפני שבלעדי התיקון אי אפשר להיות הגאולה כי
אם על ידי התיקון הנ"ל להיות כל ישראל משעבדין את רוע המדות
וכל הדינים להתורה למדת הבינה ולא שעל ידי התורה יוסיפו עוד
להמשיך על עצמן ח"ו דינים ואריכות הגלות וזהו כי סיבת הימים רבים
שנמשכו הוא ללא תורה שאין משעבדים את הדינים להתורה ודבר זה
גורם ללא אלקי אמת ח"ו כי על ידי זה המשך הגלות וגם כי על ידי
זה (איכה ג', ח') גם כי אזעק ואשוב שתם תפלתי שאין מקבלים
צעקתם גורמים שכביכול אינו מאמת דבריו לגאלינו ואין יודעים כי
עיקר הגאולה שהבטיח אותנו הבורא ב"ה הוא על תניא זה דוקא והן
גורמין לומר עלי לא אלקים אמת כביכול אך אם היה להם אמונה
ודעת זה להיות עושים כן בוודאי היה ביטול הקליפות וכל מסך
המבדיל בינינו לבין אבינו שבשמים להיות תפלתינו נשמעין ולא היה
בחי' שתם תפלתי וכמ"ש (משלי י"ט, ג') אולת אדם תסלף דרכו ועל
ה' יזעף לבו כי בוודאי אולתינו הוא הגורם וה' אלקים אמת ודברו נצב
לעולם ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

(המשך אי"ה בגליון הבא)